

6. Костянтинов В. Сторінки історії [75 років Вищої художньої школи Харкова:1921-1996] /В. Костянтинов, Л. Соколюк, С. Нікулєнко /Харківський художньо-промисловий інститут ; упоряд.: В. Даниленко, Л. Бикова. – Х. : ХДАДМ, 1996. – С. 9-31.
7. Масол Л.М. Художньо-педагогічні технології в основній школі: єдність навчання і виховання : метод. посіб. / Л. М. Масол. – Харків : «Друкарня Мадрид», 2015. – 178 с.: іл.
8. Масол Л.М. Інтеграція в системі шкільної мистецької освіти і полі художня підготовка вчителів /Л.М. Масол // Психолого-педагогічна проблема сільської школи. – Вип. 4. – К. : Наук. світ, 2003. – С. 7-15.
9. Rychen D.C. Key Competencies for Successful Life and Well-Functioning Society / D.C. Rychen – OECD: Hogrefe and Huber, 2003. – 224 p.

Радомская А. М.

ВЫСШЕЕ ХУДОЖЕСТВЕННО-ГРАФИЧЕСКОЕ ОБРАЗОВАНИЕ КАК ПУТЬ К УСПЕШНОЙ САМОРЕАЛИЗАЦИИ ЛИЧНОСТИ

В статье рассматривается проблема образовательного стандарта для художественно-графического образования. В современных условиях образовательный стандарт требует постоянного обновления, подчиняясь росту требований общества к качеству знаний и умений, полученных молодежью путем художественного образования. В этой связи рассматривается общественная роль художественной культуры. Путем художественно-графического образования осуществляется формирование художественно-графической культуры. Авторский подход к профессиональной деятельности рассматривается в связи с актуальной концепцией креативности.

Ключевые слова: искусство, образование, студент, художественно-графический, образ, творчество.

Radomska A.M.

THE ART-GRAPHIC HIGER EDUCATION AS A WAY TO SUCCESSFUL PERSONAL REALISATION

The article focuses on proving of the educational standards for the graphic art teaching in path of human values of global society. Within modern conditions the educational standard requires a constant renewal, subject to rapid growth requirements of society in the quality of knowledge and skills acquired by the young people of higher art education. In this stare, the community considered the role of artistic culture, including art. The article emphasizes the connection of generations in the artistic culture and art education. Teaching art courses throughout the time was an integral component of the overall content of teacher training in Ukraine. The author emphasizes the social, psychological, cultural, emotional and aesthetic relevance of the Graphic Art Education. The article updates its educational role, as a special kind of human activity.

The author emphasizes that the problem that the coordination of economic and social objectives of individual, state and education are solved by updating and upgrading educational standards. The process according to the author largely relates to graphic art and education. Through Graphic Art Education is the formation of graphic art and culture. Art education is considered in this sense as a conscious, persistent and teachers controlled process, based on scientifically grounded laid psycho - educational system. It bases on a corpse of knowledge on national and global arts and skills for artistic and creative activities. The author's approach to employment activities considered in connection with the formation of the concept of creativity.

The article emphasizes that art and graphic education provides the ability to artistic and imaginative development in the world. In path of the art education a person receives the ability to use the language of art. It gives to the individuals the skills and ability to create the artistic reality in the form of images.

Keywords: art, education, student, art-graphic, image, creativity.

Подано до редакції 12.04.2017.

Рекомендовано до друку докт.пед.наук, проф. О.О.Резван

УДК 378.091.21:39

© 2017

Ткаченко О.М.

ЕТНОПЕДАГОГІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ЗАПОРУКА ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ СУЧАСНОГО ПЕДАГОГА

У статті розглядається проблема вдосконалення процесу формування педагогічної майстерності вчителя-вихователя у контексті реалізації вимог етнопедагогічного підходу в освіті. В роботі обґрунтовано потребу вирізнення етнопедагогічної компетентності фахівця в галузі освіти, визначено сфери перетину цього виду педагогічної компетентності з різними компонентами педагогічної майстерності; продемонстровано можливості врахування етнопедагогічного контексту професійної майстерності педагога в процесі формування у майбутнього вчителя-вихователя педагогічної майстерності як особистісного професійного утворення.

Ключові слова: педагогічна майстерність, професійна компетентність педагога, етнопедагогічна компетентність, етнопедагогічний контекст професійної майстерності вчителя-вихователя.

Постановка проблеми у загальному вигляді... Реалізація ідей компетентнісного підходу відбувається у контексті євроінтеграційних процесів і передбачає переосмислення усталених у вітчизняній педагогічній науці теорій. Переорієнтація ролі педагогічних працівників з трансляційної на культуротворчу, потреба у створенні діяльно орієнтованої системи професійної підготовки фахівців цього профілю, зумовлені сучасними тенденціями модернізації системи освіти України як країни з поліетнічним складом населення, актуалізують

проблему вдосконалення педагогічної майстерності майбутніх учителів, вихователів через формування їхньої етнопедагогічної компетентності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

Сутність, структуру і зміст педагогічної майстерності, особливості її формування в майбутніх учителів, вихователів досліджували Н.П. Волкова, Н.В. Гузій, І.А. Зязюн, В.А. Семиченко, Н.М. Тарасевич, В.М. Чайка та ін..

Компетентнісний підхід в освіті та його основні категорії схарактеризовано В.І. Байденком, О.Г. Бермусом, Н.М. Бібік, О.І. Пометун, О.Я. Савченко, А.В. Хуторським та ін. Питання трактування різних видів професійно-педагогічної компетентності, специфіки організації процесу формування цього особистісного утворення висвітлювались у працях О.Б. Бігич, І.О. Зимньої, І.А. Зязюна, Н.В. Кузьміної, А.К. Маркової, В.В. Радула, С.А. Ракова, В.О. Сластьоніна, Л.Л. Хоружої та інших науковців.

Здобутки етнопедагогіки як науки аналізували у своїх працях Г.Н. Волков, В.І. Кононенко, В.Г. Кузь, Н.В. Лисенко, В.А. Мосіяшенко, Є.Н. Приступа, М.Г. Стельмахович, О.В. Сухомлинська, Є.І. Сявавко, Т.П. Усатенко, Г.Г. Філіпчук, М.А. Хайруддінов. На важливість етнопедагогічної підготовки майбутнього вчителя та формування у нього етнопедагогічної культури звертали увагу В.О. Ніколаєв, М.Г. Харитонов. Питання взаємозв'язку різних видів професійної компетентності педагога, зокрема й етнопедагогічної, з педагогічною майстерністю фахівця в галузі освіти не знайшли належного висвітлення в науковій літературі, що й зумовило мету і завдання даної статті.

Формування цілей статті... Мета даної статті полягала в обґрунтуванні важливості етнопедагогічної компетентності вчителя-вихователя, виявленні її взаємозв'язку із професійною майстерністю сучасного педагога та його врахуванні у процесі формування педагогічної майстерності в майбутніх фахівців у галузі освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження... У трактуванні педагогічної майстерності ми підтримуємо позицію І.А. Зязюна, Л.В. Крамущенко, І.Ф. Кривоноса, О.Г. Мирошник, В.А. Семиченко, Н.М. Тарасевич щодо розгляду її як комплексу властивостей особистості, що забезпечує самоорганізацію високого рівня професійної діяльності педагога на рефлексивній основі [5, с. 30]. Підвалиною професійної майстерності виступає професійна компетентність, яку Н.В. Гузій відносить до когнітивної складової педагогічного професіоналізму [2, с. 181]. На думку названих науковців, саме професійна компетентність у структурі педагогічної майстерності й педагогічного професіоналізму "забезпечує цілісність системи, що самоорганізовується" [5, с. 30].

Складником професійної компетентності вчителя-вихователя виступає педагогічна компетентність, яку варто розглядати як єдність різних її видів. Зважаючи на залежність педагогічної компетентності від професійної культури педагога, у визначенні педагогічної компетентності ми керуємось ідеєю її взаємозв'язку з різними сферами культури. Багатогранність наукового педагогічного знання, що проектується на професійну компетентність педагога, визначають багатоаспектність педагогічної компетентності та педагогічної майстерності в цілому.

Соціально-економічні зміни в суспільстві, тенденції гуманітарної конверсії загострили потребу в діяльності педагога, спроможного осмислити закономірності соціалізації особистості з огляду на традиції та трансформацію соціокультурного простору, організувати на цій основі культуровідповідне освітнє середовище, усі компоненти якого наповнені людським сенсом, допомогти дитині та молодій людині самореалізуватися, виявити власний творчий потенціал у всіх сферах життєдіяльності. Інтеграція української системи вищої професійної освіти до світового освітнього простору, потреба в розв'язанні глобальних проблем входження людини в соціальний світ, що пов'язані з тенденціями до етнічного відродження, інтенсифікації міжетнічних контактів, адаптації людини в багатонаціональному світі, зумовлюють необхідність підготовки компетентного фахівця в галузі освіти, що є носієм своєї національної культури та спроможний урахувувати у професійній діяльності педагогічні надбання різних народів. У цьому контексті актуальним виявляється етнопедагогічний аспект педагогічної майстерності вчителя-вихователя, який знаходить відображення у такому різновиді професійної компетентності педагога, як етнопедагогічна компетентність.

Етнопедагогічна компетентність фахівця в галузі освіти актуалізована етносоціальною структурою українського суспільства, до якого, згідно з офіційними даними, входять представники понад 130 етносів. Україну за складом населення відносять до держав з поліетнічним складом населення [3, с. 8]. В етносоціальній структурі країни виокремлюють українську націю та етнічні меншини, до яких відносять такі етнічні групи: росіяни, білоруси, молдовани, болгары, угорці, румуни, поляки, євреї, вірмени, греки, татари, рома, азербайджанці, грузини, німці, литовці, словаки, чехи, естонці тощо. У багатьох етнічних спільнот населення України існують внутріетнічні групи – субетнічні утворення, які внаслідок різних причин зберігають специфічні риси культури, діалектні особливості мови та самоназву. Внаслідок новітніх міграційних процесів, до яких активно залучена Україна, в ній збільшилась кількість ороків, іжорців, ескімосів, в'єтнамців, курдів [3, с. 6-7]. Аналіз етнічного складу населення України свідчить, що представники зазначених ста тридцяти етносів, крім корінних жителів, переселились на Україну із Західної Європи, різних частин Азії, Америки, Африки, Австралії. Отже, потреба етнопедагогічної компетентності

фахівців у галузі освіти зумовлена загальними тенденціями у розвитку педагогіки як науки та світовими міграційними процесами, до яких залучена Україна.

Етнопедагогічну компетентність фахівця в галузі освіти в дослідженні трактовано як різновид професійної компетентності педагога, особистісне утворення, що виявляє засвоєння фахівцем досвіду пізнавальної діяльності в галузі етнопедагогіки, емоційно-ціннісних відношень щодо нього, досвіду творчої діяльності в оперуванні етнопедагогічною інформацією, певного досвіду розв'язання педагогічних проблем, пов'язаних із застосуванням на теоретичному та практичному рівнях надбань етнопедагогічної культури. Відповідно, етнопедагогічна компетентність передбачає опанування педагогом системи знань про етнос, народні погляди на дитину, її вікову періодизацію, родину та особливості родинного виховання дітей; мету, завдання, принципи, правила, методи, засоби, прийоми, форми навчання і виховання юних поколінь; особливості виховання патріота-лицаря та формування в дітей зорієнтованості на національне й загальнолюдське; педагогіку народного календаря та специфіку виховання засобами різних видів народного мистецтва; народні погляди на ідеали дорослого, вихователя, учителя, їхні обов'язки перед дітьми, підлітками й молоддю тощо [6, с. 30-31]. У визначенні етнопедагогічної компетентності вчителя ми дотримуємось позиції Г.Н. Волкова про вивчення в межах етнопедагогіки педагогічних культур різних народів [1, с. 8], що набуває особливої цінності у становленні педагогічної майстерності фахівця.

У процесі оволодіння етнопедагогічною компетентністю майбутній фахівець у галузі освіти знайомиться з різними педагогічними культурами, виховними системами народів світу, які різняться виховними ідеалами, низкою принципів навчання і виховання, формами, засобами, методами та прийомами педагогічного впливу, поглядами на особистість вихователя, учителя, співвідношенням прогресивних та пережиткових ідей і явищ з позиції сучасної офіційної педагогіки. Для грамотного опрацювання етнопедагогічної інформації важливо підходити до неї з позицій історичного аналізу, з урахуванням здобутків етнопсихології, етногеографії, релігієзнавства, мистецтвознавства. Такі особливості пізнавального процесу стимулюють розвиток педагогічного мислення, підвищують рівень усвідомлення педагогічних категорій, конкретних закономірностей і принципів, вагомості певних чинників для ефективності організації педагогічного процесу, що сприяє удосконаленню загальної педагогічної компетентності.

Традиційно народна педагогіка виступає цінним джерелом формування людської особи. Не випадково Г.Н. Волков, В.С. Кукушин називають етнопедагогіку (розділ педагогіки, який вивчає народну педагогіку) "наукою любові" – любові до людини, незалежно від її зовнішності, поведінки, етнічної приналежності [4, с. 9]. Саме "спрямованість на особистість іншої людини, утвердження словом і працею найвищих духовних цінностей, моральних норм поведінки і стосунків", які культивуються у більшості народів світу, становлять важливий елемент педагогічної майстерності, що називається гуманістичною спрямованістю діяльності педагога [5, с. 30-31]. Удосконалення цього елемента педагогічної майстерності відбувається під час вивчення етнопедагогіки й через усвідомлення значення обраної професії для повноцінного розвитку дитини, формування в майбутніх фахівців певної професійної позиції, готовності до самовдосконалення, організації професійної діяльності з урахуванням здобутків етнопедагогічної культури.

Учитель-вихователь зі сформованою етнопедагогічною компетентністю на основі аналізу багатовікового народного педагогічного досвіду, осмислення явищ у сфері освіти, виявлення традиційності і ступеня новизни конкретних педагогічних систем та їх елементів здатен реалізувати вимоги певних принципів в умовах діалогічного педагогічного спілкування, запропонувати власні інновації та втілити їх у життя з урахуванням етнічної належності певного контингенту школярів, вихованців, стереотипів виховних впливів їхніх батьків, творчо застосувати етнопедагогічний матеріал (народні задачі, жарти, примовки, прислів'я, ігри, пісні, твори декоративно-ужиткового мистецтва тощо) під час різних форм навчання і виховання.

Аналіз народних поглядів на вчителя-вихователя, його майстерність націлюють на виокремлення особистісних якостей, які вважались цінними для вихователя, наставника в багатьох країнах світу (наприклад, відповідальності, доброзичливості, толерантності, спостережливості, національної самосвідомості), на розуміння важливості підвищення власної ерудиції, сприяють націленості майбутніх фахівців на розвиток певних груп педагогічних здібностей, удосконалення умінь педагогічної техніки (володіння своєю мімікою, пантомімікою, голосом, емоціями, здатність впливати на групу людей з метою стимулювання їхньої діяльності, організації різних форм виховної роботи тощо).

Формування етнопедагогічної компетентності майбутніх учителів у процесі вивчення курсу педагогічної майстерності, як засвідчили результати експериментального вивчення проблеми, може відбуватись під час опанування його основних тем ("Педагогічна майстерність та її елементи", "Педагогічна техніка учителя", "Мовлення вчителя як засіб педагогічної праці", "Майстерність педагогічного спілкування", "Майстерність організації педагогічної взаємодії у навчанні й вихованні") через застосування на лекційних, практичних заняттях, у самопідготовці студентів матеріалів, цінних з позицій етнопедагогіки.

Етнопедагогічний матеріал з орієнтацією на підготовку майбутніх фахівців до організації, наприклад, естетичного виховання школярів покликаний сприяти ефективному впливу на свідомість та чуттєву сферу студентів для формування у них певної професійної позиції, готовності до організації професійної діяльності з позицій етнопедагогічної культури, важливих якостей особистості, розвитку професійного мислення; уточненню вимог до педагога, вихователя в різних культурах, усвідомленню значення своєї професійної діяльності для повноцінного естетичного розвитку дитини; актуалізації етнокультурних знань студентів, підвищенню рівня ерудиції, розширенню кола знань студентів щодо традицій естетичного виховання дітей у різних народів; формуванню педагогічної техніки, умінь творчо застосовувати етнопедагогічний матеріал у процесі спілкування з учнями в навчально-виховному процесі.

На лекційних, практичних заняттях та у самостійній роботі з вивчення основ педагогічної майстерності етнопедагогічний матеріал трапляється у прикладах до теоретичних положень, педагогічних задачах, текстах до завдань, застосовується на етапах мікророзкладання та у вправах під час відпрацювання важливих для педагога умінь і навичок. Наведемо деякі приклади, що відповідають певним темам курсу.

Під час вивчення теми "Педагогічна майстерність та її елементи" відбувається обговорення відомих форм вияву любові до дітей у різних народів; на практичних заняттях з'ясовується гуманність чи антигуманність низки народних прийомів покарання дітей; розкриваються особистісні якості, які вважались обов'язковими для вихователя в багатьох країнах світу.

Вивчення студентами теми "Педагогічна техніка вчителя" передбачає доведення важливості привітності, цінності усмішки у педагогічному спілкуванні через опис та обговорення відомих етнічних стереотипів поведінки; наведення прикладів усталених у різних народів прийомів володіння собою; обговорення традиційних поглядів на пристойні та непристойні пози тощо.

Тема "Мовлення вчителя як засіб педагогічної праці": різнобічно демонструється естетична цінність професійного мовлення; обговорюються відомі манери спілкування, виявляються причини закріплення в деяких країнах Азії традиції не збільшувати сили звучання голосу та не виявляти негативних емоцій у процесі спілкування з дітьми; вдосконалюється дикція студентів у процесі промовляння народних скоромонок; відпрацьовується виразність мовлення через промовляння закличок, читання та постановку українських народних казок, виконання вправи "Озвучування картини" з опорою й на українські народні приклади звуконаслідування; студентами готуються розповіді про виховання козачат у Січі, дитячі свята в Японії, дитячі народні ігри та іграшки, танці та поезія народів світу тощо.

Під час вивчення теми "Майстерність педагогічного спілкування" акцентується увага на важливості звертання до вихованця по імені (пропонуються варіанти іменування дітей у різних народів /особлива увага приділяється народам, які живуть в Україні/, підводяться висновки щодо функцій імені); у контексті формування тактовності майбутнього педагога згадуються народні правила етикету, виявляється їх сутність та витоки (наприклад, вияв гостинності в українців, у кавказьких та східних народів; приклади шанування батьків, старших за віком людей у народів Азії); відпрацьовуються уміння доводити думку щодо особливостей організації різних складових виховання школярів із застосуванням запропонованих прикладів, навчальних матеріалів етнопедагогічного змісту; організовується ділова гра з обговоренням естетичної та розвивальної цінності народної іграшки тощо.

Тема "Майстерність організації педагогічної взаємодії у навчанні й вихованні": пропонуються тексти про народне бачення естетичного в природі, людині, мистецтві, твори народного мистецтва, які слід доречно застосувати на уроці, етичній чи загальнорозвивальній бесіді; удосконалюються уміння майбутніх педагогів стимулювати активність дітей на уроці за допомогою творів малих фольклорних жанрів; відпрацьовуються прийоми завершення уроку чи етичної бесіди, серед яких – ілюстративна кінцівка: завершити заняття народною мудрістю; звертається увага на особливості застосування в процесі навчання й виховання народних ігор різних видів; аналізуються нестандартні уроки та позаурочні заходи етнокультурної спрямованості; для роботи біля дошки застосовуються в якості наочності твори народного мистецтва (наприклад, вишитий рушник, характерний для певної місцевості, ілюстрації із зображенням національного одягу, елементи народного танцю, дитяча народна пісня, народна іграшка тощо).

Якісне формування в майбутніх педагогів ігрової культури пов'язане з удосконаленням уміння зацікавлювати дітей грою, застосовувати різні способи розподілу ролей у грі, позитивно впливати на емоції дітей та підтримувати творче самопочуття під час гри. Вагомість для формування цих умінь мають надбання української народної педагогіки та виховний досвід інших народів світу, у яких містяться й особливі прийоми стимулювання активності дітей у грі, їхнє заохочення та покарання, підбиття підсумків гри тощо.

Висновки... Таким чином, етнопедагогічна компетентність як різновид педагогічної, професійної компетентності педагога безпосередньо пов'язана з педагогічною майстерністю учителя-вихователя. Формування етнопедагогічної компетентності майбутнього фахівця в галузі освіти сприяє удосконаленню різних компонентів педагогічної майстерності та становленню його педагогічної творчості. Потреба розгляду процесу формування

педагогічної майстерності майбутнього вчителя-вихователя в етнопедагогічному контексті зумовлена соціокультурними традиціями і трансформаціями в сучасному суспільстві, розвитком педагогіки як науки.

Визначення специфіки формування окремих структурних компонентів етнопедагогічної компетентності в процесі оволодіння студентів педагогічною майстерністю може виступати перспективою подальшого вивчення проблеми.

Використана література:

1. Волков Г. Н. Этнопедагогика / Геннадий Никандрович Волков. – М.: Издательский центр «Академия», 1999. – 168 с.
2. Гузій Н.В. Педагогічний професіоналізм: історико-методологічні та теоретичні аспекти: монографія / Н.В. Гузій. – К.: НПУ імені М.П.Драгоманова, 2004. – 243 с.
3. Етнонаціональна структура українського суспільства: довідник / [Євтух В. Б., Трощинський В. Г., Галушко К. Ю., Чернова К. О.]. – К.: Наукова думка, 2004. – 342 с.
4. Кукушин В.С. Этнопедагогика и этнопсихология / В.С. Кукушин, Л.Д. Столяренко. – Ростов-на-Дону: Феникс, 2000. – 444 с.
5. Педагогічна майстерність / [І. А. Зязюн, Л. В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос та ін.]; за ред. І. А. Зязюна. – К.: Вища школа, 2004. – 422 с.
6. Ткаченко О. М. Теоретико-методичні засади формування етнопедагогічної компетентності майбутніх вчителів гуманітарного профілю: автореф. дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04 / О.М. Ткаченко; Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького. – Кіровоград, 2013. – 40 с.

Ткаченко О.М.

ЭТНОПЕДАГОГИЧЕСКАЯ КОМПЕТЕНТНОСТЬ КАК ЗАЛОГ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО МАСТЕРСТВА СОВРЕМЕННОГО ПЕДАГОГА

В статье рассматривается проблема усовершенствования процесса формирования педагогического мастерства учителя-воспитателя в контексте реализации требований этнопедагогического подхода в образовании. В работе обосновано потребность выделения этнопедагогической компетентности специалиста в области образования; определены сферы пересечения этого вида педагогической компетентности с разными компонентами педагогического мастерства; продемонстрировано возможности учета этнопедагогического контекста профессионального мастерства педагога в процессе формирования у будущего учителя-воспитателя педагогического мастерства как личностного профессионального образования.

Ключевые слова: педагогическое мастерство, профессиональная компетентность педагога, этнопедагогическая компетентность, этнопедагогический контекст профессионального мастерства учителя-воспитателя.

Tkachenko Olga

ETHNOPEDAGOGICAL COMPETENCE AS THE KEY PROFESSIONAL SKILLS OF A MODERN TEACHER

In the article the problem of improvement of process of formation of pedagogical skill of the teacher-tutor in the context of the implementation of the requirements ethnopedagogical approaches to education. Socio-economic changes in society, tendencies of ethnic revival, intensification of interethnic contacts of human adaptation in a multicultural world has exacerbated the need for activity of the teacher, able to comprehend the patterns of socialization taking into account the tradition and transformation of the social space. Analysis ethnosocial structure of Ukraine confirmed the view that the need ethnopedagogical competence of experts in the field of education due to the General trends in the development of pedagogy as a science and global migration processes, which involved Ukraine. All of this is actualized ethnopedagogics competence of the specialist in the field of education, the importance of awareness of its projection on pedagogical skills. The article identifies the starting position on the definition of pedagogical skill and its complexity. It is associated by the author with a diversity of scientific pedagogical knowledge. There is traced ethnopedagogics the context of consideration of the phenomenon and the formation of pedagogical skills in the various components: humanistic orientation of the teacher, professional competence of the teacher, pedagogical abilities, pedagogical technique. Ethnopedagogics component of the pedagogical technology of modern specialist in the field of education analyzed. People's views on the teacher-educator, his skill that will target the future specialist on the allocation of personal qualities that were considered valuable for the caregiver, a mentor in many countries of the world presented. The article demonstrates the possibility of considering ethnopedagogical context of professional skill of the teacher in the process of forming future teacher-tutor teaching skills as a personal professional education: referred to ethnopedagogics material that can be applied in the classroom with the purpose of formation of the students ' ideas about various elements of pedagogical skills, development of skills of pedagogical techniques, and the like.

Key words: teaching skills, professional competence of the teacher, ethnopedagogics competence, ethnopedagogics context of professional skill of educators.

Подано до редакції 14.04.2017.

УДК 792.8:613.955]:37(045)

© 2017

Хольченкова Н.М.

ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД У ХОРЕОГРАФІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ

У статті визначено особистісно орієнтований підхід у хореографічній діяльності ефективною умовою формування здоров'язбереження дітей та молоді; проаналізовано зміст та сутність особистісно орієнтованого підходу в навчально-виховному процесі; висвітлено фізіологічний, духовно-психологічний, соціальний аспекти особистісно